ТРЕТА НЕДЕЛЯ СЛЕД ПЕТДЕСЕТНИЦА

В името на Отца и Сина и Светаго Духа!



Възлюбени в Господа братя и сестри,

Литургийното Евангелие, което чухме в днешната неделя, ни дава много теми за размисъл. То на пръв поглед е много разбираемо, но не случайно е определено да бъде четено в Третата Неделя след Петдесетница.

Господ Иисус Христос казва в това слово, че за храната и облеклото не трябва да се грижим ние, че Той Сам ще ни въздаде, както е въздал на всички други твари. Защо е казал това? Защото е видял суетата. Видял е нанаситното човешко око към какво се стреми. Бог пак е показал пътя, по който трябва да вървим, и че не трябва да обръщаме твърде голямо внимание на тези неща.

Както знаете всички, ние сме чеда Божии. Това е основна Евангелска истина. Повечето сте родители. Знаем каква грижа имаме към децата си – как обичате те да са добре и да гледат с благодарност към вас. По същия начин сме и ние с Бога. Той ни обгръща с внимание, ние сме Неговите чеда. Колкото и да смятаме, че сме си самодостатъчни, това е една голяма заблуда. Защото в тъмнината, в която сме ние, ако не е тази ръка да ни води, а именно – Божият промисъл, ние няма и два дни да съществуваме. Божият промисъл – той е в основата на всичко, любовта на Бога към нас. По тази тема мога да ви дам един пример. Вървял един човек в парка и видял пиленце, което е паднало от гнездото си и се опитва да се вдигне, подскача и цвърчи. Към него се приближавала една черна котка. Човекът прогонил котката, но като опитал да хване пиленцето да го качи в гнездото, то не се давало. Човекът не можел да му стори добро, да го върне в гнездото.

По същия начин сме и ние. Бог се опитва да ни вкара в пътя, ние бягаме. Ние сме като това безпомощно и глупаво пиленце, което не позволило на човека да му помогне. Много пъти ние бягаме от Божията помощ, не търсим Бога, омаловажаваме всичко, свързано с Бога, смятаме се за велики. Изключително погрешна представа.

Добре, че е Божията любов към нас, че да можем да съществуваме. Бог ни я показва ежедневно, ежечасно, ежеминутно. Едва ли я виждаме ние... Както за нещо съвсем малко, сторено срещу нас, казваме на нашите деца и внуци „колко сте неблагодарни”, а какви обиди караме да понася нашият Небесен Отец. Слава Богу, че е милостив и много ни обича. Любовта Божия, братя и сестри, е по-различна от нашата. Ние не можем да я

разберем тази любов. Тя е много по-силна от тази любов, с която ние обичаме самите себе си. Тя е различна от тази любов, която ние познаваме. Но пък трябва да се опитаме поне да приемем тази Божия любов, да сме признателни за това, за Неговите грижи, за Неговия промисъл за нас и да се обичаме не само нас си, а и всички около нас.

Нека с тези думи поне малко да сме навлезли в това, за което говорихме, а именно – в чистотата на любовта на Бога към нас, нашето непослушание и греховната ни същност.

Благословението на Господа и Неговата милост да е върху всички нас! – Амин.

Автор: Протойерей Емилиян Костадинов

Проповедта е произнесена в храм "Св. пророк Илия" на 10.07.2016 г.